

16 I have a dream

28 augustus 1963. Martin Luther King Jr. staat voor het Lincoln Memorial in Washington D.C. Hij vertelt zijn droom voor meer dan 200.000 mensen. Een citaat: "I have a dream that one day, down in Alabama, with its vicious racists, with its governor having his lips dripping with the words of "interposition" and "nullification" – one day right

there in Alabama little black boys and black girls will be able to join hands with little white boys and white girls as sisters and brothers. I have a dream today!"

Steeds weer – ook nu, na 52

jaar! – als ik King's woorden lees*, zijn stem hoor**, krijg ik kippenvel. "I have a dream today": vijf woorden die de marsroute aangeven voor een betere toekomst! Maar King betaalde voor het realiseren van zijn droom met zijn leven. De dreamworld van King is wereldwijd helaas nog niet gerealiseerd, integendeel!

De Dream van King is geen gewone droom, geen nachtelijke fantasie die ver verwijderd is van de problemen in het dagelijkse leven van zijn toehoorders. Nee, de speech is gevuld met vlijmscherpe maatschappijanalyses (zoals het citaat hierboven) en hij draait er niet om heen wie de verantwoordelijken zijn. Zijn droom kan slechts werkelijkheid worden als de door hem genoemde maatschappelijke

misstanden verdwijnen en deze mensen hun macht verliezen.

De droom van een betere wereld kan dan ook slechts functionele betekenis hebben als ze gebaseerd is op een ethisch waardeoordeel over de huidige samenleving en daarvan is afgeleid. King is ook daarin kraakhelder: "Ons leven eindigt op de dag, dat we zwijgen over wat er mis is". Dromen, los van de problemen die er zijn? Dat kan niet. Precies daarom was die droom van King over de nieuwe wereld zo praktisch!

Het kan echter ook helemaal verkeerd uitpakken met dromen, omdat ze ronduit gevaarlijk zijn. Neem nu de volgende uitspraak: "Don't be pushed by your problems. Be led by your dreams." Toch prachtig, nietwaar? Het is een blijkbaar geliefde uitspraak, je vindt hem heel vaak, met plaatjes, op internet. Bijvoorbeeld met zwarte mensen op

weg ... naar een betere toekomst? Dat is maar zeer de vraag. Want de uitspraak lijkt wel mooi, maar deugt niet volgens het criterium van King. Ene Ralph Waldo Emerson schreef deze spreuk op. Ook hij had een droom; hij be-

hoorde tot de Transcendentalisten, een Amerikaanse stroming in de 19e eeuw; zij droomden van een wereld die zou bestaan uit mensen die geheel zelfvoorzienend zijn. In zijn dreamworld was dus geen plaats voor mensen die niet helemaal of helemaal niet zonder hulp van anderen kunnen leven.

Waren het vroeger dominees als Martin Luther King, politieke leiders als Mandela, Ghandi, Havel en noem maar op, die droomden van een betere wereld én daarvoor zeer grote persoonlijke inspanningen pleegden en risico's namen, nu zijn het de Happies die ons naar een nieuwe wereld willen leiden. De Happies? Ja, zo noem ik ze maar, consultants die voornamelijk profit bedrijven adviseren over en ondersteunen bij de implementatie van hun strategie, marketing, pr en reclame, hun klantencontacten. Op internet vind je commerciële bureaus waarvan alleen al de naam een belofte voor een betere toekomst inhoudt, bijvoorbeeld: Beautiful Lives, Better Future, Fresh Forward, Reset Your Brand, maar er zijn er veel meer en Customer Love en Dreamworld zouden als naam ook niet mistaan. Deze Happies, ze hebben een dream. Van zo'n Happy wordt bijvoorbeeld op een website verteld dat hij organisaties op weg helpt naar een "next level", naar "strategische innovatie vanuit een creatieve invalshoek". Dat gebeurt door middel van "dreambased innovation." Een andere Happy meldt: "Ons uitgangspunt is niet de kanalen en touchpoints van de marketeer, maar de beleving en behoeften van de gebruiker in alle facetten van de customer relation. Op basis hiervan definiëren wij de optimale customer experience en vertalen die door naar een succesvolle invulling van relevante kanalen, touchpoints en moments of truth." Pardon, begrijpt u het?

Er is een Happy die zijn lezers uitdaagt: Je moet "wel een sprong met ons durven maken; een creatieve sprong. Deze sprong maken we met wat wij een 'dreamteam' noemen. We verzamelen [...] de nieuwe zaden voor toekomstige groei." Tja, je gelooft natuurlijk direct dat dit de taal is die mij buitengewoon inspireert! Je bent als organisatie wel mal als je níet met zo'n man of vrouw in zee gaat!

Eén Happy citeert - opvallend genoeg - die gevaarlijke dromer Emerson: "Don't be pushed by your problems. Be led by your dreams." Verlangt deze Happy soms ook naar een wereld van geheel zelfvoorzienende mensen? Is dat wat deze Happies in hun dromen gemeenschappelijk hebben?

Ze dromen van de "data samenleving" met een economie die gebaseerd is op "customers love". Ja, je leest het goed: klantenliefde, de liefdevolle verbinding tussen de klant en de producent. Inderdaad, een dreamwereld waarin de individuele mens centraal staat en wordt omgeven door netwerken van andere mensen en van organisaties, die producten en diensten leveren waarmee het geluk van die mens wordt gediend.

Zou het kunnen zijn dat Happy1 en Happy2 en Happy3 en die bureaus met die beloftevolle namen nú al in een droomwereld leven? Hun wereld is er immers één van schone schijn: er is geen milieu- en duurzaamheidsproblematiek, geen economisme en narcisme, geen groeiende vluchtelingenstromen, geen terroristisch geweld. Het is een wereld zonder armen die armer worden, zonder mensen die om welke reden ook niet zelfvoorzienend kunnen leven. Pijn, leed, eenzaamheid, behoefte aan troost, zorgzaamheid voor de zwakkere, je hoort er niets over als ze het hebben over hun droomwereld. Dat komt omdat daar sprake is van een "gezamenlijk DNA" dat bestaat uit "levenslust, plezier, leven in het nu, creativiteit, het zoeken naar inspiratie, leven op het gevoel, beleven en ervaren, gemak en luiheid: chillen!"

Wat een heerlijke wereld! En wat jij, beste lezer, waarschijnlijk ook nog niet weet: "Bijna iedereen doet (al) mee!" Toen ik dát las, was dat misschien wel het grootste nieuws. Had ik dan toch een volkomen verkeerde kijk op onze huidige samenleving? Al die miljoenen, die achterblijven in de

economische ratrace? Zovelen, die alleen niet staande kunnen blijven, doen die ook al mee? Ik ben zo vrij het toch maar te vragen: wie helpen - als dat nodig is - in de dreamwereld van deze Happies eigenlijk de mensen die even anders zijn, niet zelfvoorzienend? Mensen, wellicht aangetast door de klappen van het leven?

Zijn de dromen van deze Happies een voorproefje van de toekomst? Als dat waar is, ziet het er niet zo goed uit voor heel wat mensen, vrees ik. Want als we in deze wereld door middel van "dreambased innovation" beter in staat zijn de "customerslove" te bedrijven, is daarmee dan ook het antwoord gegeven op dé vraag voor nu en de toekomst: hoe borgen we het recht op (het goede) leven van de mensen die niet (geheel) zelfvoorzienend zijn, die om te overleven maar weinig aan chillen toekomen, omdat ze zo vreselijk druk zijn met het steeds opnieuw uitvinden van het soms moeilijke, soms nauwelijks leefbare leven?

Hallo Happy, hoe zit dát in die dreamwereld van jou? Droom je wel eens van mededogen?

* als je de toespraak wilt lezen en/of wilt downloaden, klik [hier](#)
als je een filmpje van de toespraak wilt zien, klik je [hier](#)

